

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXX. évfolyam 1. szám

2020. január

**MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ÁLDÁSBAN GAZDAG
ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!**

„OSZTATLAN SZÍVVEL RA- GASZKODJATOK AZ ÚRHOZ”

Apa és fia együtt mentek az úton oda is, vissza is. Látszólag semmi sem történt közben. Látszólag... Valójában óriási változás ment végbe talán mindkettőjüknél, de az apa szívében mindenképpen. Valami végérvényesen más lett. Igaz, nem most kezdődött, de most félreérthetetlenül eldőlt.

Ilyen idős korban, főleg ennyi egyértelmű ígéret után kiabál, hogy ez a fiú nem emberi akaratból, de nem is véletlenül fogant. Onnan fentről adatott, céllal.

Mégis ennyi várakozás és emberi besegíteni akarás után megvolt a kísértése annak, hogy az érzelmi felfokozottság tévesen fókuszál, s a valóra vált ígéret bálványává torzul.

„Fogd a fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz... és áldozd fel” nekem! – hallotta a hangot újra. Az üzenet nagyon nem illett bele az addig kialakult képbe – egyenesen maga volt a téboly –, de a hang félreérthetetlenül ismerős.

Ésszel követhetetlen... de kié is ez a fiú?

Új év, új reménység. Új álmok és új tervek... Természetes. A kérdés az,

hogy mi, főleg ki van jövőképünk fókuszában!

A Jézussal vitatkozó zsidók abban látták identitásuk lényegét, sőt üdvösségük zálogát, hogy Ábrahám lezármazottai voltak. Jézus pontosít: Testi értelemben valóban, de szellemi vonalon semmi közötök hozzá. Hitbéli örökségét nem vizitek tovább, ugyanis „ha Ábrahám gyermekei volnátok, Ábrahám cselekedeteit tennétek.”

Mik is voltak Ábrahám cselekedetei? A hitből fakadó engedelmesség lépései – még a téboly határán is! (Gondolj bele! Az ő esetében, az ő korában még a körülmetélkedés is ésszel felfoghatatlan hitlépés volt.)

Aki Krisztus követésére szánja magát – s itt egy valóban hiteles Krisztus-követő, D. Bonhoeffer gondolatait gondolom tovább –, annak számolnia kell azzal, hogy minden irányba megszűnnek a közvetlen kapcsolatai. Ugyanis Krisztus odaáll közé és a munkája, a hobbija, a felsége, a gyermekei, a szülei, a lelki testvérei, a testi testvérei, a barátságos, a barátságatlan szomszédjai, a segítő, a gáncsoló kollégái, a vélt vagy valós sérelmei, az elért eredményei, a kapott elismerései, a megszerzett javai, az álmai, a tervei, a szolgál-

latai, sőt az elnyert ígéretei közé. (Lásd Ábrahám történetét és 1Kor 7:29-35 szakaszt!)

S miközben már görcsbe rándulna a gyomrunk egy zsarnok, mindentől megfosztani akaró Isten sziluetttjét látva magunk előtt, hadd terelje helyes irányba gondolatainkat az ige:

„Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” (Róm 8:32)–Egyáltalán nem úgy fest, mint aki meg akarna fosztani bármitől is! Sőt! „... én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.” (Jn10:10) – hallhatjuk magától Jézustól.

Úgy vagyunk megalkotva, hogy csak az Istentől való teljes függésben tudunk igazán teljes értékű emberekként élni. Amikor Isten van életünk fókuszában és Ő a kapocs minden irányba, akkor erőlködés nélkül, ráadásként kiteljesedünk és kiteljesítünk másokat is. Az Istentől függetlenített, a saját önző céljaink szerint értelmezett és használt ajándékok viszont mindig kárunkra válnak.

Többen panaszkodnak, hogy hitkérdésekben nem éreznek semmit. Imádkoznak, és nem tapasztalnak semmit, nem történik semmi. Jakab 4:3 fellebbent számunkra valami részigazságot ennek háttéréből. Talán túlságosan önközpontúan éljük hitéletünket. Magunk, és főleg saját fizikai körülményeink (testi egészség, megélhetés, stb.) körül forognak tetteink és imádságaink. Nem áll rendelkezésemre erről statisztika, de erős a gya-

núm, hogy a másokért élők sokkal többször és többet tapasztalnak Isten valóságából is, mint a maguknak élők.

Teljesen szokatlan kontextusban, egy tangó táncművésztől olvastam a következő mondatot: „Ahogy a lélek felépül, az ego leépül.”

Ha úgy tekintünk az új esztendő minden eljövendő eseményére, minden lehetőségre és korlátozásra, minden természetesen adódó kapcsolatra – legyen az első látásra kellemes vagy kellemetlen –, hogy Krisztuson keresztül szemléljük, és az ő közvetítésével fogadjuk, neki engedelmességgel viszonyulunk hozzá, erősítünk rá, vagy engedjük el, áldássá lesz mindenkinek, és nem utolsó sorban: Isten dicsősége növekszik általa.

Sólyom Attila

Ez évben is: kegyelem!

Bennem megannyi sok gondolat kavarg.
Mit tartogat vajon ez újév?
Örömet, áldást, bánatot?

Felvállalom mindazt, mit Ő ad nékem?
S ha több lesz benne a próba,
Azt majd méltósággal viselem?

És mit ez évben rám bízott,
Azt feltétel nélkül teszem?
Megbízhat-e bennem, áldott Mesterem?

Nem ismerem a jövőt, de bírok benne!
Ez évben is hittel kapaszkodom
Megtartó és áldott kegyelmébe!

Kiss Frigyes

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Nálunk jártak a Wesselényi utcai fiatalok

Közös ifjúsági estét tartottunk a közeli gyülekezettel november 8-án. Mintegy 40 vendég érkezett lelkipásztoruk vezetésével, akiket a helyi fiatalok nagy szeretettel fogadtak. Természetesen sokat énekeltünk, volt kiscsoportos imaközösség és tanítás is. Tanítvánná válni, tanítványnak maradni cím alatt beszéltem arról, hogyan indultunk el, hogyan alakult a kapcsolatunk Jézussal

és mik a távlatai. Az este közös vacsorával, találkozásokkal, beszélgetésekkel zárult, folytatást kíván.

Boros Dávid lelkipásztor

Ifi Karácsony

December második péntekén került sor az ifi karácsonyi alkalmunkra. Nagyon kellemes, ünnepi hangulatban telt, együtt hangolódtunk a karácsonyra. Nagyon jó volt közösségekben lenni, rövid üzenetet Nimród hozott nekünk. Sokat beszélgettünk, imádkoztunk együtt, nagyon finomat ettünk. Öröm volt ajándékot adni annak, akinek a nevét előzőleg kihúztuk. Feladat volt, hogy kézzel is kellett készíteni benne valamit. Úgy

gondolom, ezzel sokkal személyesebb és eszményibb értéke volt az ajándékozásnak, mintha csak vetünk volna valamit. A szokásos költemények sem maradhattak el, melyekből rá kellett jönnünk, hogy ki az illető húzottja. Nagyon sokat neveltünk a kreatív megoldásokon, remek hangulatban telt az alkalmunk. Hálás vagyok a kis közösségért, az ifjúságért, a barátainkért s azért, mert Jézus köt össze bennünket lélekben; ő szilárdítja és őrzi meg ezeket a kötelékeket számunkra.

Ágoston Vivien

Nyugdíjas karácsony

Meghitt ünnepi alkalmom, karácsonyi költeményekkel és bizonyoságtévő szolgálatokkal emlékeztek dec.

Fotó: Soltész László

21-én a nyugdíjas testvéreink Jézus Krisztus születésére. Majd Boros Dávid lelkipásztor testvér a Luk 2:14 „Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat!” igei szolgálatával zárult az istentisztelet.

Ezt követően ünnepi vacsorával és ajándékcsomagokkal ajándékozták meg a résztvevőket gyülekezetünk

szolgáló testvérei. Köszönjük az ajándékokat és a szeretet szolgálót!

Fotó: Soltész László

ht

Dicsőítő és imaest

Csodálatos volt megtapasztalni azt, amikor a gyülekezet együtt éneklé a szebbnél-szebb énekeket Istennek. Különleges alkalom volt a dicsőítő és imaest, Advent utolsó vasárnapján. Hálával tölti el a szívem, amikor visszagondolok erre az alkalomra. Együtt énekeltünk, Istenre fókuszáltunk és hangolódunk Jézus születésének közelgő évfordulójára.

Csordultig töltötte szívem a szeretet és a béke, ahogy a testvérek zengő hangját hallottam, ahogy az Úrnak énekeltek mindannyian. Jó volt megpihenni egy kicsit az ünnepi készülődések forgatagában és imádkozva, énekelve arra figyelni, mit szeretne Isten üzeni számunkra. Mi a karácsony igazi lényege, s vajon személyesen hogyan éljük ezt meg. Önvizsgálatra és csendes imádságra, majd közösségi beszélgetésekre is sor került ez este alkalmával, mely nagyon jó hangulatban telt, finom falatok mellett sokáig beszélgethettünk.

Köszönöm, hogy ez az alkalom megtörténhetett és hálás vagyok mindazokért, akik összefogták és a zeneszekért, akik csodálatos dallamokkal és hanggal vezettek minket. De legfőképpen Jézusnak vagyok hálás, amiért eljött erre a földre, megszületett és cselekedeteivel ma is élő példát állít elénk; lábnyomait a szél sem fújhatja el, mert minden kőbe van vésve. Világosságot hozott a világba és minket is arra tanít, hogyan lehetünk apró kis fények, akik tovább viszik az Ő világosságát az emberek szívébe.

„Az ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett.” (János 1, 9-10)

Ágoston Vivien

Cipődoboz ajándékok kiosztása

A Baptista Szeretetszolgálattal együttműködve 2019-ben is megva-

Fotó: Szilágyi Anna

lósult a józsefvárosi Cipődoboz Akció. A Corvin Plaza jóvoltából idén a bevásárlóközpont -1. emeletén kapcsolódhattunk be jelenlétünkkel a gazdag adventi programsorozatba.

Bizonyára ennek is köszönhető, hogy messze várakozásunk felett, több mint 300 doboz gyűlt össze, beleszámítva az imaháznál leadott ajándékokat is.

Nem gondoltam volna, hogy a gyermek Karácsonyon...

...egymást megölelve és közben jobbra-balra dülöngélve fogok énekelni Jenővel és Zsuzsával. Többször is. Közben egymásra mosolyogva. És, hogy a gyülekezet is ezt fogja tenni, nem gondoltam volna. És azt sem, hogy a Jézus születéséről szóló bábelőadás anynyira leköti a gyerekeket, hogy szinte egy mukkanás sem hallatszik tőlük. És azt sem gondoltam volna, hogy a felnőttek csillogó szemmel fogják nézni. Arra sem gondoltam volna, hogy Dávid majd ilyen jól megtalálja a hangot velünk. De miért is nem gondoltam?! Hiszen meg szokta. Na és azt, hogy sikerül 8 csapattal megrendezni a bibliai kvízt, mert nem lesz technikai probléma őszintén szólva nem gondoltam volna. Ja, és azt, hogy lesz egyáltalán bábelőadás, azt meg pláne nem gondoltam volna. Előző nap este biztos voltam, hogy nem lesz, mert, akkor úgy nézett ki, hogy betegség miatt a bábelőadás elmarad. Nem gondoltam volna... de miért nem? Talán azért, mert kishitű vagyok? Pedig nem kellene! Pont Karácsonykor nem! Jézus, a hit szerzőjének és beteljesítőjének születése napján tényleg nem kellene.

Szomor Tamás

Innen – onnan

Pilder Mária gondolatai a szolgálatról

"Uram, Te tanítottál a szolgálat valódi lényegét megismerni! Szolgálni annyit tesz, mint ingyen adni azt, amit Tőled ingyen kaptunk. Adni szeretetből, csak azért, mert az embereknek olyan nagy szükségük van rá és cserébe nem várni érte semmit, csak azt, hogy a mi szolgálatunk által a Te dicsőséged növekedjék!

Uram, minél jobban elfelejtjük magunkat és a magunk énjének önzését, annál gazdagabb, tágabb, örvendőbb lesz a mi életünk; minél jobban csak a Te dicsőségedet keressük, annál több fény sugárzik belőle a mi életünkre is! Kezdem, Uram, megérteni a Te szavadat: "Aki elveszti az ő életét értem és az evangéliumért, az megtalálja azt az örök életre!"

Közreadta: Bukovszky Viola

A KÜLDÖTT

Mikor már elment,
Akkor tudod,
Hogy angyal járt bent.

Nem volt szárnya,
De mégis volt
szárnysuhogása.

Oly zajtalan, oly észrevétlen:
Az Isten járt itt angyalképpen.

Az Isten, aki mindig itt van,
Csak nem hallod, mert olyan zaj van.

Elküldte követét, a csendet,
A küldött képében Ő jelent meg.

Károlyi Amy

A PRÉDIKÁTOR

Egy hideg vasárnapon történt. A templom parkolója hamar megtelt. Ahogy kiszálltam a kocsimból, arra lettem figyelmes, hogy a testvérek valamit sugdolóznak, miközben bemennek a gyülekezetbe. Ahogy közelebb értem, észrevettem egy embert, amint támaszkodik a templom falának. Már majdnem egészen lefeküdt, mintha aludna. Egy hosszú, nagyon rongyos kabát volt rajta, és egy kalap a fejére húzva, hogy az arcát sem lehetett látni. A nagyon kopott cipőjéből kilógtak a lábujjai. Gondoltam, hogy hajléktalan, s hogy alszik, ezért nem foglalkoztam vele. Bementem a templomba. – Néhány perc múlva eljött az Istentisztelet ideje. Mindenki a prédikátort várta, amikor kinyílt az ajtó. Bejött a hajléktalan, fejét lehajtva végig sétált a padok között. Az emberek zavarban voltak, suttoztak, arcukon megdöbbenés látszott. A férfi végigment a szószékig, ahol levette a kalapját és a kabátját. Elszorult a szívem. Ott állt a prédikátorunk..., ő volt a hajléktalan. Senki sem szólt egy szót sem. A prédikátor elővette a bibliáját és így szólt: "Testvéreim, azt hiszem, nem kell mondanom, hogy miről fogok ma beszélni." Aztán elkezdett egy éneket: "Ha tudok segíteni valakin, amint elmegyek mellette, ha tudok egy bátorító szót, ami bizakodóvá tette, ha meg tudom mutatni, hogy az ő útja helytelen, akkor már nem hiábavaló az életem."

– Vajon az én életem hiábavaló?

Közreadta: H.A.

EGY IRGALMAS KATONA

"Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek." (Mt.5:7)

A második világháború végén visszavonulóban voltak a német csapatok. Néhány katona elveszítette az alakulatát, és megpróbált áttörni saját csapataihoz. Minden oldalról golyók füttyültek, mindenhol gránátok csapódtak be. Három eltévedt német katona hirtelen egy súlyosan sebesült orosz katonába botlott, aki felnyögött a fájdalomtól. Ketten ezt mondták: "Hagyjuk itt ezt az Ivánt, már úgy sem lehet rajta segíteni, csak mi magunk is életveszélybe kerülünk, ha segítünk neki!" Az egyik katona azonban segíteni akart a sebesült orosznak, mert megesett rajta a szíve. A másik kettő ott hagyta a súlyosan sebesültet, és tovább lopakodott, hogy az éjszaka sötétjében elérje alakulatát. Az ott maradt katona nagy erőfeszítések árán vállára vette a sebesült oroszot, és elvitte őt egy meglehetősen messze álló parasztházba. Amikor kinyílt az ajtó, és az ott lakók látták, hogy egy orosz katonát akar megmenteni, orosz-ortodox szokás szerint keresztet vetettek, és hálát adtak Istennek, hogy egy német meg akarja menteni egy orosz katona életét. Amikor a német katona biztonságban tudta a sebesült katonát, elköszönt – "doszvidányijá = viszontlátásra!", hogy gyorsan visszatérjen csapatához. Az istenfélő oroszok ismét keresztet vetettek, és a legjobb áldáskívánásokkal bocsátották útjára. Alig ment egy darabon az éjszaka sötétjében, ismét két emberi testbe botlott. Lehajolt, de ezúttal nem sebesült oroszok, hanem két halott német katona

volt az. Amikor kissé jobban lehajolt, rettenetesen megijedt: Az ő két bajtársa volt az, akik nem akartak segíteni az orosz katonán. Amikor tovább mentek, orosz zárótűzbe kerültek, és azonnal meghaltak. Ha nem hallgatott volna a lelkiismerete hangjára, és nem lett volna irgalmas az orosz sebesült iránt, akkor ő is halott lenne. Mivel azonban ő maga irgalmas volt anélkül, hogy tudta volna, mi fog történni, Isten is irgalmas volt őiránta, és életben maradt.

Közreadta: H.A

Gondolatok

- A jövőd nem emberek, hanem Isten kezében van. És ami az övé, arra Ő gondot visel. (Mai ige)
- Minden nap elhozza az új kezdet csodáját. Számos előttünk álló pillanatot szokványos napnak látunk csupán, de mindnyájunknak megadatott a lehetőség, hogy különlegessé tegyük őket. (Gary Chapman)
- Nem elsősorban a hited és látványos jó cselekedeteid üdvözítenek, hanem a szereteted, amellyel ezeket valóra váltod. (Simon András)
- Tartsd mindig eszedben, hogy minden ember azonos állapotban születik, és hogy semmi sem emel fel, csak az alázat, semmi sem taszít le, csakis a gőg és a gyűlölség. (Szent István)
- A szem csak akkor lát, ha tiszta. A szívnek is van szeme. Akkor látja meg az isteni valóságot, ha tiszta.
- A jó elhatározások olyanok, mintha pénzt kapnánk egy banktól, ahol még nincs számlánk. (Oscar Wilde)

- Tudod, mit mond Isten a gonoszlól? Hogy annyi hatalma van fölötted, amennyit megengedsz neki!
- Ha lelked derűs és tiszták a céljaid, jókora utat tehetsz meg előre!
- "Mert csak én tudom, mi a tervem veletek –, így szól az Úr: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek" (Jeremiás 29:11).

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Rumbold Gyula
Bögös János	Sebők Györgyné
Bukovszky Ákosné	Stubnya Tiborné
Hetzke József és neje	Szalay Mihályné
Husztai Tiborné	Szikszai Lajosné
Juhász Gyuláné	Szűcs Borbála
Kovács László és neje	Tóth Mihály
Németh Györgyné	Vékony József és neje
Puskás Zoltán és neje	Vida Sándorné
Ráduly Emil és neje	

"Az Isten útja tökéletes, az Úr beszéde szinigaz. Pajzsa ő mindazoknak, akik hozzá menekülnek." (2. Sámuel 22:31)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál megtalálható.

Gyerekszám

- A kisfiú első alkalommal van a nagyvárosban, apja fölviszi a 30 emeletes felhőkarcoló tetejére. A gyorsliftben egyre jobban szorítja az apja kezét és ezt suttogja: – Apu, tudja a jó Isten, hogy jövünk?
- Az apa elutazása előtt, búcsúzaskor odaszólt a kisfiának: – Amíg távol leszek, te viseled gondját a mamának! A kisfiú ezt komolyan vette és esténként így imádkozott. Édes, jó Istenem! Segítsd meg apukámat. Áldd meg a nagymamát és őrizd meg őt. Áldd meg a testvércémet és add, hogy a csúnya köhögés elhagyja. A mamával ne törődj, mert őrá én gondoskodom.

ÖKUMENIKUS IMAHÉT

A Krisztus-hívők egységéért
2020. Január 19–26.

„...nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk...” „...igen emberségesen bántak velünk...” (Ap-Csel 28,2)

Világosság - Reménység - Bizalom -
Erő - Vendégszeretet - Megtérés -
Nagylelkűség

2020. Jan	Helyszín	Igét hirdető
19. vasárnap 18 óra	Kálvin tér református templom	Dr. Erdő Péter bíboros és Kondor Péter evangélikus püspök
20. hétfő 18 óra	Salétrom utca 5.	Rihay Szabolcs

	református templom	evangélikus lelkipásztor
21. kedd 18 óra	Rákóczi út 57. evangélikus kápolna	Boros Dávid baptista lelki- pásztor
22. szerda 18 óra	József u. 12. baptista kápol- na	Michels Antal római-katoli- kus pap
23. csütörtök 18 óra	Kőrös u. 13. református templom	Gulácsiné Fa- bulya Hilda evangélikus lelkész
24. péntek 18 óra	Horváth Mi- hály tér katolikus templom	Románné Bolba Márta evangélikus lelkész
25. szombat 16 óra	Szentkirályi utca 51. evangélikus templom	Kovács Dávid református lelkész

JÖJJETEK ÉS HÍVJATOK MÁSO-
KAT IS EGYÜTT IMÁDKOZNI, IS-
TENT DICSÉRNİ!

**Budapest József Utcai
Baptista Gyülekezet**
cím: 1084 Budapest,
VIII. József u. 12.
www.jozsefutca.hu
„Folyóirat” rovatban is olvasható
újságunk!

Rendszeres alkalmaink
Vasárnap
9:30 imaóra,
10:00 istentisztelet
17:00 istentisztelet
Szerda este 18:00 bibliára

Mindenkit szeretettel várunk!
Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja
missziós szolgálatokra felszabadítva